

HÁMORI ANTAL

A vasúti személyszállítási szolgáltatást igénybe vevő vagy igénybe venni szándékozó utasok jogai védelmének szikár szintje a („*sui generis*”) panaszkezelési eljárás(ok)ban, 2025. évi kúriai ítéletekben csúcsondva, 2025. évi hatósági üggyel

ABSTRACT

In this article, I examine the relationship between railway passengers and the railway administrative authority regarding complaint handling, as it culminates in Curia judgments of 2025, offering conclusions, lessons, and reflections. In these cases, the plaintiff is the public prosecutor, which makes the legal approach particularly interesting. Although the prosecutor was unsuccessful in these proceedings, he quickly reached his goal in a 2025 consumer protection authority case: in our view, the prosecutor's intervention proved effective against an administrative attempt that was *contra legem* and *contra constitutionem*. The judgments of the administrative lawsuits discussed here also provided indispensable ammunition. The Curia's decisions analyzed in the article reaffirm that a consumer, under the Consumer Protection Act – even as a railway passenger – may act as an applicant and party in administrative proceedings, while in the “*sui generis*” passenger complaint-handling procedure, the matter falls within the scope of discretionary power.

Keywords: consumer protection ■ passenger ■ complaint ■ railway
■ prosecutor ■ authorities ■ court practice

I. BEVEZETÉS

A Jog-Állam-Politika (JÁP) 2024/2. és 2025/1. számában megjelent írásaimban – legfőbb ügyészségi kutatási engedéllyel^[1] is párosuló kutatásom alapján – a vasúti személyszállítási szolgáltatást igénybe vevő

[1] Ld. Legfőbb Ügyészség ABOIGA//10-144/2023. (2023. augusztus 30.).

vagy igénybe venni szándékozó utasok (fogyasztók)^[2] és a vasúti igazgatási szerv (VISZ) közötti jogviszony szabályozásával, az ezzel kapcsolatos VISZ-, ügyészi és bírói gyakorlattal is foglalkoztam.^[3] Ennek keretében addig juthattunk, hogy az ügyész^[4] felülvizsgálati kérelmeket terjesztett elő.^[5] Kutatásunkat folytatva, az alábbiakban az időközben meghozott kúriai ítéleteket – következtetésekkel, tanulságokkal, reflexiókkal – tekintjük át, valamint egy 2025. évi fogyasztóvédelmi hatósági ügyet is szemügyre veszünk, amelyben viszont az ügyész megjelenése a véleményünk szerint *contra legem* és *contra constitutionem* hatósági próbálkozással szemben eredménnyel járt.

II. A 2025. FEBRUÁR 6-I, KfV.VI.37.849/2024/9. SZ. ÍTÉLET^[6]

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 1.Kf.700.122/2024/4. számú ítéletét hatályában fenntartotta. Az indokolás szerint „[a] jogvita lényege az, hogy kellett-e az alperesnek az Ákr. szerinti közigazgatási hatósági eljárást lefolytatnia”. A nemleges kúriai válasz értelmében a tárgyi utaspanasz nem Ákr. szerinti kérelem, arra Ákr.-es hatósági eljárás nem indul,^[7] „[...] a jelen jogvita alapját képező panasz nyomán az alperesnek nem volt olyan, jogi úton közvetlenül kikényszeríthető

[2] Ld. pl. a Kúria Pfv.V.20.716/2014/4. számú, 2015. február 19. napján meghozott ítélete szerint a vasúti személyszállítást igénybe vevő utas a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (Fgytv.) szerinti fogyasztónak minősül.

[3] Ld. Hámori, 2024, 171-177. (167-183.); Hámori, 2025a, 77-87.; továbbá Hámori, 2025b, 33-37.

[4] Ld. pl. Kúria Kfv.VI.37.849/2024/9. sz. ítélet (2025. február 6.), Indokolás [50] bekezdés („[...] Az ügyész a közigazgatási perekben is speciális absztrakt jogalany, az ügyész minősül a törvényi felhatalmazás alapján eljáró félnek, nem pedig az ügyészség. Nem az ügyészség gyakorolja a hatáskört, így a keresetet sem ő indítja, hanem az ügyész. Az ügyészséget a képviselő jogállása illeti meg. [...]”); Kúria Kfv.IV.37.854/2024/5. sz. ítélet (2025. március 11.), Indokolás [32] bekezdés (ua.); Kúria Kfv. III.37.022/2025/7. sz. ítélet (2025. április 1.), Indokolás [52] bekezdés (ua.).

[5] Ld. pl. a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 13. § (3) bekezdés a) pont ab) alpont; Fővárosi Törvényszék 54.K.701.742/2022/4. sz. végzés (2022. október 3.), Fővárosi Ítéltábla 1.Kpkf.750.916/2022/8. sz. végzés (2023. szeptember 13.), Fővárosi Törvényszék 54.K.703.545/2023/7. sz. ítélet (2024. február 20.), Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.700.110/2024/4. sz. ítélet (2024. szeptember 25.); Fővárosi Törvényszék 54.K.701.787/2022/4. sz. végzés, Fővárosi Ítéltábla 1.Kpkf.750.919/2022/7. sz. végzés [IH 2023.161.; vö. Kárász, 2024, 307-310.; Bíró, 2024, 715. (703-717.)], Fővárosi Törvényszék 54.K.703.532/2023/8. sz. ítélet (2024. február 23.), Fővárosi Ítéltábla 1.Kf.700.122/2024/4. sz. ítélet (2024. szeptember 24.); Fővárosi Törvényszék 43.K.703.732/2023/13. sz. ítélet (2024. március 26.), Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.700.173/2024/6. sz. ítélet (2024. október 16.).

[6] A Bírósági Határozatok Gyűjteményében (BHGY) az „Indexbe kerülés ideje”: 2025. március 14.

[7] Ld. pl. ítéleti indokolás [38]-[39], [41], [45], [47] bekezdés ([39]: „közigazgatási szervek”; [41] második mondat: „Nincs [...] a Vkt.-ban utalás a vizsgált jogkör fogyasztóvédelmi vagy egyéb közigazgatási hatósági jogi jellegére.”); a személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény (Sztv.) 18. § (7) bekezdés: „(7) A panasz alapján – ha az alaposnak bizonyul – a vasúti igazgatási szerv, illetve az autóbuszos hatóság dönt a szükséges hatósági lépések megtételéről, s erről a panaszost tájékoztatja.” (vö. pl. Ákr. 3. §).

kötelezettsége, hogy az ügyben közigazgatási hatósági eljárást indítson, illetve »kérelemre« utasjogi felügyeleti bírságot szabjon ki”.^[8]

A döntés elvi tartalma szerint: „A személyszállítási törvény által szabályozott utasjogi panasz nem minősül közigazgatási hatósági eljárás megindítása iránti kérelemnek. A panaszban foglaltak alapján a vasúti igazgatási szerv hatósági ellenőrzést végez, amelynek eredményétől függően indíthat hivatalból hatósági eljárást. Az utasjogi felügyeleti bírság kiszabására irányuló közigazgatási hatósági eljárás megindítása a vasúti igazgatási szervnek nem kötelezettsége, azt az utas nem kényszerítheti ki.”^[9] Véleményem szerint a döntés elvi tartalmának – kúriai állásponthoz képest – „helyes”, kellően precíz megfogalmazása a következő: az Sztv. által szabályozott vasúti utasjogi panasz nem minősül Ákr. szerinti kérelemnek, arra nem indul Ákr. szerinti hatósági eljárás; a panaszban foglaltak alapján a vasúti igazgatási szerv Ákr. szerinti hatósági ellenőrzést végezhet, amelynek eredményétől függően indíthat hivatalból Ákr. szerinti hatósági eljárást; az utasjogi felügyeleti bírság kiszabására irányuló közigazgatási hatósági eljárás megindítását az utas – az említettek szerinti értelemben – nem kényszerítheti ki.^[10]

Az ügy utasjogi szempontból fennálló tanulsága, amelyre a JÁP 2025/1. számának 79. oldalán is utaltam: „a fogyasztói státusszal bíró utasnak a jogszabályok értelmében vállalkozásként eljáró vasúti személyszállító szolgáltatóval szemben az Fgytv. 46/A. §-ára is hivatkozva a fogyasztóvédelmi feladat- és hatáskörben eljáró kormányhivatal részére kellett, illetve lehetett volna – az Ákr. rendelkezéseinek megfelelően – fogyasztói kérelmet benyújtania, előterjesztenie”.^[11] A kúriai indokolás [46] bekezdése szerint „az Fgy.tv. fogyasztóvédelmi hatósági hatáskört is szabályoz. Az Sztv.-től eltérően több helyen előírja az Ákr. alkalmazását, ügyfélről (46. §), kérelemről (46/A. §) rendelkezik, és a 47. § (1) bekezdés i) pontja szerint fogyasztóvédelmi bírság kiszabását írja elő. Az Fgy.tv. nem zárja ki a vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok általi panasz megtételét, amely alapján – a törvényi feltételek fennállása esetén – már nem a hatóság mérlegelésén múlik az eljárás megindítása, hanem az ügyfél a kérelmével azt lényegében ki is kényszerítheti. Az Fgy.tv. kijelölt egy, az EK rendelet 5. cikk (1) bekezdése szerinti felelős hatóságot.” A [37] bekezdés tartalmazza: „A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgy.tv.) 57. § (2) bekezdés a) pontja az Európai Unió jogának való megfelelés körében kimondja, hogy az Fgy.tv. – egyebek mellett – az EK rendelet 5. cikk (1) bekezdés végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg a fogyasztóvédelmi

[8] Ld. ítéleti indokolás [48] bekezdés; vö. Kfv.III.37.022/2025/7. sz. ítélet [73], Kfv.IV.37.854/2024/5. sz. ítélet [51].

[9] A Kfv.III.37.022/2025/7. sz., 2025. április 1-jei ítélet [75] szó szerint egyező. Vö. Kfv. IV.37.854/2024/5. sz., 2025. március 11-i ítélet [52].

[10] Ld. Sztv. 18. § (7) bekezdés.

[11] Ld. még Hámori, 2025b, 34.

hatóság feladatkörében és eljárásában.”^[12] Látható, e kúriai ítélet is megerősíti azt, hogy az Fgytv. szerinti fogyasztó az Ákr. szerinti ügyfél, kérelmező jogállással rendelkezhet (ld. pl. Fgytv. 46/A. §);^[13] a fogyasztóvédelmi hatóság kijelöléséről szóló 326/2024. (XI. 14.) Korm. rendelet (R.) 4. § (2) bekezdése is – igen jelentős fogyasztói többletvédelmi tartalmával – „a fogyasztó kérelmére indult eljárásról” rendelkezik: „(2) Az Ákr. 16. § (2) bekezdésétől eltérően a fogyasztó kérelmére indult eljárásban – a fogyasztó eltérő rendelkezésének hiányában – akkor is az a kormányhivatal jár el, amelynek illetékességi területén a fogyasztó lakóhelye vagy tartózkodási helye található, ha az Ákr. 16. § (1) bekezdése alapján megállapítható az illetékes hatóság.”^[14]

III. A 2025. MÁRCIUS 11-I, KfV.IV.37.854/2024/5. SZ. ÍTÉLET^[15]

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.700.110/2024/4. számú ítéletét is hatályában fenntartotta. Az indokolás [30] bekezdése szerint a Kúria nem látott okot arra, hogy a 2025. február 6. napján – „ugyanezen peres felek között, ugyanezen panaszos panaszra alapján kiadott tájékoztató levéllel összefüggésben megindított, lényegében megegyező tényállású mulasztási perben” – Kfv.VI.37.849/2024/9. számon hozott határozattól és egyúttal az abban felhívott bármely [...] határozatától jogkérdésben eltérjen, azokat továbbra is irányadónak tartja [...]”, a Kúria „a hivatkozott döntésbe foglalt jogértelmezéssel egyetért”. Az indokolás [35] bekezdése tartalmazza: „Jelen ügyben a Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes a közigazgatási cselekmény megvalósítására vonatkozó, jogszabályban rögzített kötelezettségét elmulasztotta-e, vagyis, hogy a panaszos beadványa alapján keletkezett-e eljárási kényszere, aminek nem tett eleget. Másképpen fogalmazva: hatósági eljárás kezdeményezésére és utasjogi felügyeleti bírság kiszabására irányuló panasz alapján az alperesnek az Ákr. szerinti hatósági eljárást kell-e lefolytatnia.”

A kúriai álláspont szerint „[...] helyesen állapította meg a jogerős ítélet, hogy téves és jogszabályi alap nélküli (contra legem) következtetés, hogy a Vtv. 69. § 10. pontjával kijelölt alperes az utas, mint fogyasztó vonatkozásában fogyasztóvédelmi tartalmú hatósági jogkört gyakorolna; az, hogy a 2017/2394/EU rendelet melléklete »a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jogszabályok« felsorolásában szerepelteti az 1371/2007/EK rendeletet, önmagában a vasúti igazgatási szerv számára hatósági, fogyasztóvédelmi hatósági hatáskört nem keletkeztet. Ilyen, kifejezett fogyasztóvédelmi hatáskört a Vkt. más rendelke-

[12] Ld. még ítéleti indokolás [38] bekezdés, utolsó mondat.

[13] Ld. pl. Hámori, 2025a, 80., 82-84.; Hámori, 2024, 167-183.; Hámori, 2023, 63-68.; Hámori, 2022, 27-77.

[14] Vö. pl. R. 2. §, 3. § (10) bekezdés 1. pont.

[15] A BHGY-ben az „Indexbe kerülés ideje”: 2025. április 8.

zései sem tartalmazzák, ezért a panaszos beadványa alapján fogyasztóvédelmi eljárás megindításának sem lehetett helye.”^[16] „[48] Az Sztv. 17-18. §-ai a vasúti igazgatási szerv felügyeleti jogkörét szabályozzák. Az Sztv. 18. § (7) bekezdése kimondja, hogy a panasz alapján – ha az alaposnak bizonyul – a vasúti igazgatási szerv, illetve az autóbuszos hatóság dönt a szükséges hatósági lépések megtételéről, s erről a panaszost tájékoztatja. E rendelkezésből egyrészt az következik, hogy a panaszt az alperesnek – hatásköri korlátaira figyelemmel – kell kivizsgálnia, hanem az is, hogy az Sztv. szerinti panasz bizonyosan nem eljárást megindító kérelem. E rendelkezés ugyanis nem az eljárás megindítását írja elő, hanem »szükséges hatósági lépések« megtételét, amely hatósági ellenőrzés éppúgy, mint a hatósági eljárás hivatalbóli megindítása. Abból, hogy e rendelkezés a panaszos tájékoztatását írja elő, ugyancsak az következik, hogy ő nem az eljárás ügyfele, mert akkor vele a döntést az Ákr. 85. § (1) bekezdése alapján közölni kellene, nem pusztán az intézkedésekről tájékoztatni.” Véleményem szerint az Sztv. 18. §-a – szemben a 17. §-sal – a VISZ-nek nem a felügyeleti jogkörét szabályozza, hanem a panaszkezelési jogkörét (részletesen ld. az alábbiakban). A Kúria az indokolás [47] bekezdésében a szóban forgó, Sztv. szerinti panaszt „sui generis panasznak” nevezi.

A Kúria rámutatott: „[50] Helytállóan hivatkozott a felperes arra, hogy abból, hogy sem az Sztv. sem a Vkt. nem utal az Ákr. alkalmazhatóságára, nem következik, hogy az Ákr.-t nem kell alkalmazni, azonban az sem következik, hogy az Sztv. szerinti panasz eljárás során azt alkalmazni kellene. Azt, hogy egy adott eljárást az Ákr. szabályai szerint kell lefolytatni, egy többlépcsős vizsgálat eredményeként lehet megállapítani. Az Ákr. tárgyi hatályából (7. §) kiindulva azt kell értékelni, hogy az megfelel-e a hatósági ügy (7. § (2) bekezdés) fogalmának, vagy a hatósági ellenőrzésre vonatkozó előírásoknak (98-102. §-ok). He erre igenlő válasz adható, azt kell megvizsgálni, hogy az adott eljárás szerepel-e az Ákr. 8. § (1) bekezdésében taxatív módon meghatározott ún. kivett eljárások között. Ha az első kérdésre nemleges a válasz, akkor azt kell megvizsgálni, hogy a jogalkotó annak ellenére, hogy az adott eljárás tárgya nem hatósági ügy vagy hatósági ellenőrzés, elrendelte-e az Ákr. vagy annak rendelkezéseinek alkalmazását, mintegy kölcsön véve azt. Ezekben az esetekben azonban bár az Ákr. szabályait alkalmazni kell, azok az eljárások nem fognak az Ákr. hatálya alá tartozni.”

Összegezve a Kúria megállapította: „a jelen jogvita alapját képező panasz nem keletkeztetett olyan, jogi úton közvetlenül kikényszeríthető alperesi kötelezettséget, hogy az ügyben hatósági eljárást indítson, illetve »kérelemre« utasjogi felügyeleti bírságot szabjon ki”.^[17] A döntés elvi tartalma: „[52] A személyszállí-

[16] Ld. ítéleti indokolás [41] bekezdés. Vö. uo. [36]-[40], [42]-[48] bekezdés, és Kfv.VI.37.849/2024/9. sz. ítélet [29]-[35], [37]-[45], [47], Kfv.III.37.022/2025/7. sz. ítélet [54]-[70], [72].

[17] Ld. ítéleti indokolás [51] bekezdés. Vö. Kfv.VI.37.849/2024/9. sz. ítélet [48], Kfv.III.37.022/2025/7. sz. ítélet [73]: „[...] a jogvita alapját képező panasz nyomán az alperesnek nem volt olyan, jogi úton közvetlenül kikényszeríthető kötelezettsége, hogy az ügyben közigazgatási hatósági eljárást indítson, illetve »kérelemre« utasjogi felügyeleti bírságot szabjon ki.”

tási törvényben szabályozott utasjogi panasz nem hatósági eljárás megindítása iránti kérelem. A panasz megalapozottsága esetén a vasúti igazgatási szerv hivatalból teszi meg a »szükséges hatósági lépéseket«, hatósági ellenőrzést folytat, illetve annak eredményéhez képest hivatalból indít hatósági eljárást. Az utasjogi felügyeleti bíróság kiszabására irányuló hatósági eljárás hivatalbóli eljárás, azt az utas nem kérheti.”

Az indokolás [42] bekezdése – a tanulság felé mutatva – hangsúlyozza: „A Kúria már a Pfv.IV.20.139/2014/4. számú ítéletében is leszögezte, hogy az 1371/2007/EK rendelet 30. cikkének (1) és (2) bekezdéséből következően a tagállamok nem csupán egy szervet jelölhetnek ki a vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok jogairól és kötelezettségeiről szóló rendelet végrehajtására. Minden utas panaszt nyújthat be a rendelet állítólagos megsértéséről az előzőek szerint kijelölt megfelelő szervnek vagy valamely tagállam által kijelölt bármely más megfelelő szervnek. Az utas a vasúti személyszállítást igénybevétele során felmerült panaszával – az elérni kívánt jogkövetkezményektől függően – fordulhat az egyes közigazgatási szervekhez.” A [49] bekezdés pedig magában foglalja: „Amint arra a Kúria Kfv.VI.37.849/2024/9. számú ítéletében rámutatott, az Sztv.-vel szemben a Fgy.tv. fogyasztóvédelmi hatósági hatáskört is megállapít, és a fogyasztóvédelmi eljárást az Ákr. eljárási keretei között szabályozza. A Fgy.tv. nem zárja ki a vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok panasztételi jogát, amely alapján – a törvényi feltételek fennállása esetén – már nem a hatóság mérlegelésén múlik az eljárás megindítása, hanem az ügyfél a kérelmével azt lényegében ki is kényszerítheti. Az Fgy.tv. pedig kijelölt egy, a 2017/2394/EU rendelet 5. cikk (1) bekezdése szerinti felelős hatóságot. A fogyasztók közössége érdekeinek védelmével kapcsolatos feladatok és szabályozó hatáskörök gyakorlása elválik az egyedi fogyasztói sérelmek orvoslásával kapcsolatos közigazgatási funkció gyakorlásától, amely a hazai szabályozásban szervezeti elkülönültséget is jelent.”

IV. A 2025. ÁPRILIS 1-JEI, KfV.III.37.022/2025/7. SZ. ÍTÉLET^[18]

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.700.173/2024/6. számú ítéletét hatályában ugyancsak fenntartotta. Az eljárásban felperesi érdekeltként a panaszos utas (fogyasztó) is részt vett. Ennek a pernek további különbsége, hogy az elsőfokú bíróság „ítéletében megállapította az alperes mulasztását és kötelezte őt az elmulasztott közigazgatási cselekmény – a felperesi érdekelt mint utas által 2022. december 2-án a vasúti társaság ellen az alpereshez benyújtott panaszának ügyében hatósági eljárás lefolytatása és hatósági döntés meghozatala – 45 napos ügyintézési határidőben történő megvalósítására”.^[19] Az alperes (ÉKM VISZ) fellebbezésére eljáró ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta

[18] A BHGY-ben az „Indexbe kerülés ideje”: 2025. április 16.

[19] Ld. ítéleti indokolás [6] és [7]-[15] bekezdés; Hámori, 2025a, 80-81.

és a felperes keresetét elutasította.^[20] A felülvizsgálati kérelemben is megjelent álláspont szerint az alperes „az Ákr. 9. §-a szerinti »hatóság«^[21] „hatóságnak minősül”,^[22] „[...] a vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok panaszainak kezelése fogyasztóvédelmi rendelkezések alapján, hatósági szerv által történik”,^[23] „a vasúti igazgatási szerv a panasz elbírálásakor”, „intézkések” „hatósági jogkörben jár el”,^[24] „ezért az arra meghatározott rendben (kérelem) a kódexet alkalmaznia kell”,^[25] „[...] a vasúti igazgatási szerv kijelölése hatóságként történt”,^[26] az „utas” „[a]z Ákr. 10. §-a szerinti ügyfélnek minősül”,^[27] „panasza az Ákr. hatálya alól ki nem vett ágazati szabály által meghatározott kérelem”,^[28] „[a] vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok panaszainak kezelésére speciális, a közigazgatási jog által szabályozott eljárásrendben kerül sor”,^[29] „[a] panasz kezelésére nem a közigazgatási hatósági eljárástól független, sui generis eljárásrendben kerül sor, hanem közigazgatási jogkörben”.^[30] A felperesi megítélés szerint: „A vasúti szolgáltatást igénybe vevő utas nyilvánvalóan ügyfél, a vasúti igazgatási szerv pedig hatósági ügyben jár el. Következésképpen a vasúti ágazatban személyszállítást igénybe vevő utasok Sztv. 17. §-a szerinti rendelkezések megsértése miatt előterjesztett panaszainak Sztv. 18. §-ában foglaltak szerinti intézése a közigazgatási eljárás hatálya alá tartozik.”^[31] „A felperesi érdekelt nyilatkozatában teljes mértékben egyetértett a felülvizsgálati kérelem érveivel utalva az Alkotmánybíróság 194/2010. (XII. 17.) AB határozatára is.”

A Kúria az indokolás [53] bekezdésében kiemelte, „a felperesi érdekelt más tartalmú panasza nyomán indult eljárásban, azonban azonos jogkérdésben Kfv. VI.37.849/2024/9. és a Kfv.IV.37.854/2024/5. számú ítéleteiben állást foglalt”, „[a] Kúria jelen tanácsa azon döntések érdemi indokaival egyetértve, az azokban foglaltaktól eltérni nem kíván”. A kúriai álláspont szerint: „Az európai fogyasztóvédelmi szabályok létéből és az alperesnek e körben egyes elemeiben ellátni rendelt hatásköréből nem következik szükségszerűen, hogy a vasúti igazgatási szerv egyben e garanciális közösségi funkció gyakorlásának fogyasztóvédelmi hatósági jogkör keretében, fogyasztóvédelmi hatósági hatáskört gyakorló hatóságként kizárólagos vagy meghatározó feljogosítottja is egyben.”^[32] „A Kúria arra

[20] Ld. ítéleti indokolás [16] és [17]-[28] bekezdés; Hámori, 2025a, 81-82.

[21] Ld. ítéleti indokolás [35] bekezdés.

[22] Ld. ítéleti indokolás [36] bekezdés.

[23] Ld. ítéleti indokolás [36] bekezdés.

[24] Ld. ítéleti indokolás [37] és [41] bekezdés.

[25] Ld. ítéleti indokolás [41] bekezdés.

[26] Ld. ítéleti indokolás [38] bekezdés.

[27] Ld. ítéleti indokolás [41] bekezdés.

[28] Ld. ítéleti indokolás [41] bekezdés.

[29] Ld. ítéleti indokolás [44] bekezdés.

[30] Ld. ítéleti indokolás [45] bekezdés.

[31] Ld. ítéleti indokolás [46] bekezdés.

[32] Ld. ítéleti indokolás [60] és [54]-[59], [61] bekezdés.

a megállapításra jutott, hogy az EK rendelet az utasjogokra vonatkozó szabályok végrehajtásának intézményi háttérével kapcsolatban nem utal fogyasztóvédelmi hatósági jogkör létesítésére, illetve ilyen jogkört gyakorló szerv létrehozására, hanem e körben a »végrehajtásért felelős szervezet« kifejezést használja, ami egyaránt magában foglalhat fogyasztóvédelmi hatósági, illetve az általános felügyeleti jogkörrel rendelkező szervet is. Az EK rendelet – a szubszidiaritás elvének megfelelően – tagállami hatáskörben hagyta annak a kérdésnek az eldöntését, hogy az általa megjelenített utasjogok védelmét a nemzeti szabályozás milyen szervezeti formában, milyen hatáskör létesítésével biztosítja. A felperes állításával ellentétben ezért önmagában az EK rendeletről sem következik, hogy a vasúti igazgatási szerv[nek] az Sztv. 18. §-a szerinti jogköre fogyasztóvédelmi hatósági jogkör lenne.^[33] „A Vkt. 69. § 10. pontja a vasúti igazgatási szerv feladat- és hatáskörébe utalja a vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok panaszainak kezelését. Nincs azonban a Vkt.-ban utalás a vizsgált jogkör fogyasztóvédelmi vagy egyéb közigazgatási hatósági jogi jellegére.”^[34] „[...] a jogvita alapját képező panasz nyomán az alperesnek nem volt olyan, jogi úton közvetlenül kényszeríthető kötelezettsége, hogy az ügyben közigazgatási hatósági eljárást indítson, illetve »kérelemre« utasjogi felügyeleti bírságot szabjon ki.”^[35]

A döntés elvi tartalma szó szerint megegyezik a Kfv.VI.37.849/2024/9. számú ítélet elvi tartalmával (a kúriai jogi indokok szinte szó szerint azonosak).

A Kúria ebben az ítéletben is utal az Fgytv. szerinti szabályozásra: „Az Fgytv. 57. § (2) bekezdés a) pontja az Európai Unió jogának való megfelelés körében kimondja, hogy az Fgytv. – egyebek mellett – az (EU) 2017/2394 rendelet 5. cikk (1) bekezdés végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg a fogyasztóvédelmi hatóság feladatkörében és eljárásában.”^[36] „[...] az Fgytv. fogyasztóvédelmi hatósági hatáskört is szabályoz. Az Sztv.-től eltérően több helyen előírja az Ákr. alkalmazását, ügyfélről (46. §), kérelemről (46/A. §) rendelkezik, és a 47. § (1) bekezdés i) pontja szerint fogyasztóvédelmi bírság kiszabását írja elő. Az Fgytv. nem zárja ki a vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok általi panasz megtételét, amely alapján – a törvényi feltételek fennállása esetén – már nem a hatóság mérlegelésén múlik az eljárás megindítása, hanem az ügyfél a kérelmével azt lényegében ki is kényszerítheti. Az Fgytv. kijelölt egy, a 2017/2394 rendelet 5. cikk (1) bekezdése szerinti felelős hatóságot.”^[37]

[33] Ld. ítéleti indokolás [62] bekezdés.

[34] Ld. ítéleti indokolás [65] bekezdés. Vö. ítéleti indokolás [66]-[70], [72] bekezdés.

[35] Ld. ítéleti indokolás [73] bekezdés.

[36] Ld. ítéleti indokolás [61] bekezdés.

[37] Ítéleti indokolás [71] bekezdés. Ld. uo. [63] bekezdés: „[63] Amint azt a Kúria a Pfv.IV.20.139/2014/4. számú ítéletében is leszögezte, az EK rendelet 30. cikkének (1) és (2) bekezdéséből következően a tagállamok nem csupán egy szervezet jelölhetnek ki a vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok jogairól és kötelezettségeiről szóló rendelet végrehajtására. Minden utas panaszt nyújthat be a rendelet állítólagos megsértéséről az előzőek szerint kijelölt megfelelő szervnek vagy valamely tagállam által kijelölt bármely más megfelelő szervnek. Az utas a vasúti személyszállítást igénybevétele során felmerült panaszával – az elérni kívánt jogkövetkezményektől függően – fordulhat az egyes közigazgatási szervekhez.”

V. A KÚRIAI ÍTÉLETEK REFLEXIÓJA

A JÁP 2025/1. számának 79-80. oldalán írt véleményem szerint „az alperes akkor is közigazgatási (állami, minisztériumi) szerv, hatóság (a Vtv. és az Sztv. alapján is),^[38] ha a szóban forgó eljárása, tevékenysége, cselekménye, aktusa, magatartása nem esik az Ákr. és a Kp. hatálya alá, jelen »diszkrecionális jogkör« esetén is, és – speciális közigazgatási jogi szabályozás alapján – hatóságként, hatósági jogkörben jár el (a jelen esetben is közjogi, közigazgatási jogi jogviszonyól van szó, »diszkrecionális jogkör«-t az Ákr. is tartalmaz^[39]).^[40] Megítélésem szerint a fentiekben ismertetett kúriai ítéletek (is) téves álláspontot tükröznek, mert miközben a VISZ tekintetében Ákr.-es hatósági ellenőrzésről, hivatalból induló Ákr.-es hatósági eljárásról, Ákr.-es jellegű felügyeleti eljárásról, Sztv.-s felügyeleti jogköréről, bírságkiszabásról, „hatósági lépések megtételéről” szólnak,^[41] a VISZ tárgyi panaszkezelési eljárását, jogkörét, hatáskörét nem tekintik hatóságinak^[42] (azt azonban nem állítják, hogy a VISZ nem hatóság). Véleményem szerint a VISZ a szóban forgó („*sui generis*”) panaszkezelési eljárásban (ügyben) is hatóság (jogköre, hatásköre hatósági), „csak” – az alacsony, nem hatékony, Kúria által is képviselt védelmi szintben – a panaszra „nem indul” Ákr.-es kérelemre induló eljárást, eszerint „válaszként” (közigazgatási hatósági aktusként) elég a „tájékoztatás” (ld. VISZ-es tájékoztatási kötelezettség,^[43] e „panasz” sem Ákr.-es „kérelem”, noha egyébként megfeleltethető annak, lévén a „panasz” is „kérelem”^[44]), ennek minden jogi következményével, amely azonban – elvileg (Ákr.-es hatósági eljárás indulása esetén) – nem zárja ki az utas Ákr.-es ügyféli minőségét (jogállását), ugyanis attól, hogy az utas a („*sui generis*”) panaszkezelési eljárásban „nem Ákr.-es kérelmező”, az utas a hivatalból induló Ákr.-es hatósági eljárásban – mint akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti – még ügyfélnek minősül. Ha a fogyasztó az Fgytv. 46/A. §-a szerinti kérelmet – megfelelő fogyasztóvédelmi hatósági tájékoztatás ellenére – nem az Ákr. rendelkezései szerint terjeszti elő, akkor az ennek ellenére (hivatalból) meginduló eljárásban kérelmezői státusszal nem fog rendelkezni, de ügyféli minőséggel bírni

[38] Ld. pl. Vtv. 4. § (2) bekezdés a) pont, 69. §, 76-79. §, 79/E-G. §, 84/I. §, Sztv. 15. § (1) bekezdés, 17. § (1)-(2), (4), (6a) bekezdés.

[39] Ld. pl. Ákr. 121. § (1) bekezdés.

[40] Vö. pl. Hámori, 2024a, 179. (Mttv.-szabályozás).

[41] Ld. Kfv.VI.37.849/2024/9. sz. ítélet [42]-[45] és „[a] döntés elvi tartalma”, Kfv.IV.37.854/2024/5. sz. ítélet [44]-[48], [52], Kfv.III.37.022/2025/7. sz. ítélet [66]-[70], [75].

[42] Ld. Kfv.VI.37.849/2024/9. sz. ítélet [41], Kfv.IV.37.854/2024/5. sz. ítélet [41], Kfv. III.37.022/2025/7. sz. ítélet [65].

[43] Vö. pl. Mttv. 145. §; Hámori, 2024, 179.

[44] Vö. pl. a panaszokról és a közérdekű bejelentésekről szóló 2013. évi CLXV. törvény 1. § (2) bekezdés, a panaszokról, a közérdekű bejelentésekről, valamint a visszaélések bejelentésével összefüggő szabályokról szóló 2023. évi XXV. törvény 1. § (2) bekezdés: „(2) A panasz olyan kérelem, amely egyéni jog- vagy érdeksérelem megszüntetésére irányul, és elintézése nem tartozik más – így különösen bírósági, közigazgatási – eljárás hatálya alá. A panasz javaslatot is tartalmazhat.”

fog.^[45] Az a fenti kúriai ítéletek szerint is egyértelmű, hogy ha a tárgyi utasok az Fgytv. 46/A. §-a szerinti kérelmet – az Ákr. rendelkezései szerint – terjesztenek elő a(z illetékes) fogyasztóvédelmi hatóságnál, akkor az Ákr. szerinti hatósági eljárás kérelmükre megindul, és az utasok – az Ákr. szerinti jogorvoslathoz való joggal is bírva – kérelmező ügyfélnek minősülnek. A fentiekben tárgyalt ítéletek által is megerősített, az Fgytv. 46/A. §-a tekintetében meglévő bírói gyakorlat^[46] (élén kúriai ítéletek) tükrében különösen is érdekes az alábbiak szerinti, 2025. évi kormányhivatali „tájékoztató levél”-kibocsátás.

A 2025. évi hatósági ügy tárgyalása előtt azonban érdemesnek tartom közelebbről is szemügyre venni a Kfv.IV.37.854/2024/5. számú ítélet indokolásának fentiekben idézett – [48] bekezdéssel is összefüggésben lévő – [50] bekezdését, amelynek tartalma a másik két kúriai ítéletben nem szerepel. Az Ákr. 7. § (2) bekezdése szerint az Ákr. alkalmazásában az is ügy, amelynek intézése során a hatóság döntésével az ügyfél jogvitáját eldönti. A jelen esetben a fogyasztónak minősülő utas és a vasúti személyszállítási szolgáltatást nyújtó vállalkozás közötti jogvitáról van szó. A tárgyi eljárás nem szerepel „az Ákr. 8. § (1) bekezdésében taxatív módon meghatározott ún. kivett eljárások között”, az Ákr. 8. § (2) bekezdése pedig kimondja, hogy „[a]z (1) bekezdésben nem említett közigazgatási hatósági eljárásokra vonatkozó jogszabályok e törvény rendelkezéseitől csak akkor térhetnek el, ha azt e törvény megengedi” (az Ákr.-ben a Vkt.-ról és az Sztv.-ről nincsen szó). Az Ákr. 9. § első mondata szerint „[e] törvény alkalmazásában hatóság az a szerv, szervezet vagy személy, amelyet (akit) törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati hatósági ügyben önkormányzati rendelet hatósági hatáskör gyakorlására jogosít fel vagy jogszabály hatósági hatáskör gyakorlására jelöl ki”. Álláspontom szerint a Vkt. és az Sztv. hivatkozott rendelkezései alapján is megállapítható, hogy a VISZ törvény által hatósági hatáskör gyakorlására feljogosított (minisztériumi) szerv. A citált „panasz”-definíciók szerint is a panasz kérelem, a konkrét (tárgyi) panaszok – Ákr.-en belül nézve – megfelelnek az Ákr. 35. § (1) bekezdése szerinti „kérelemnek” (miként a fentiekben utaltam rá, a konkrét panaszos az Ákr. szerinti ügyfélnek minősül), az Sztv. 18. § (7) bekezdése azonban – „*sui generis*” panaszkezelési eljárás szabályozásában – „tájékoztatás”-ról rendelkezik. Véleményem szerint a „ha az alaposnak bizonyul” szövegrészből is következik, hogy a VISZ-nek a panaszra el kell járnia, a panaszra VISZ-eljárás indul, a „szükséges hatósági lépések megtétele” körébe pedig a hatósági ellenőrzés és a jogkövetkezmények megállapítása, alkalmazása is beletartozik. Tekintettel arra, hogy az Ákr. rendelkezései szerint a VISZ eljárása nem kivett eljárás, és az Ákr. a Vkt.-re és az Sztv.-re vonatkozóan az eltérést nem engedi meg, az Sztv. 18. § (7) bekezdése szerinti „tájékoztatás” az Ákr. szerinti – kérelemre indult – hatósági eljárás, döntés keretében értendő, a Vkt. és az Sztv. tárgyi rendelkezései az Ákr. 8. § (3) bekezdése szerinti kiegészítő eljárási

[45] Ld. pl. Hámori, 2024, 167-183.; Hámori, 2023, 63-68.; Hámori, 2022, 27-77.

[46] Ld. pl. Hámori, 2025a, 82-84.; Hámori, 2024, 167-183.; Hámori, 2023, 63-68.; Hámori, 2022, 27-77.

rendelkezők. Az Ákr. 8. § (3) bekezdése szerint törvény is csak az Ákr. szabályaival összhangban álló, kiegészítő eljárási rendelkezéseket állapíthat meg.

VI. ÜGYÉSZ ÉS FOGYASZTÓVÉDELMI HATÓSÁG FŐVÁROSI TALÁLKOZÁSA 2025-BEN

A konkrét esetben az Fgytv. 2. § 10. pontja szerinti fogyasztó, az Ákr. 10. § (1) bekezdése szerinti ügyfél az Ákr. 35. § (2) bekezdése, 37. § (1) bekezdése, az Fgytv. 46. § (1) bekezdése szerint az Ákr. 35. § (1) bekezdése, az Fgytv. 46/A. §-a szerinti, 2025. április 15. napján kelt fogyasztói kérelmet terjesztett elő a kérelem keltezésének napján az Fgytv. 2. § 33. pontja szerinti vállalkozás ellen akként, hogy e jogszabályhelyekre is hivatkozott. A fogyasztó a kérelmében előadta, hogy 2025. március 5. napján, a vállalkozás budapesti üzletében, a munkavállaló a földre esett zacskóba akarta tenni az ételt, és csak a kérésére volt hajlandó tiszta zacskóba helyezni azt, amelyet cinikus szavakkal, magatartásokkal hajtott végre. A munkavállalót a fogyasztó által említett higiéniai normák sem érdekelték, az ételt találó munkavállalók nem viselnek hajfógót, az üzletben több, élelmiszerlánc-biztonsági szempontból releváns probléma is van, valamint a vállalkozás – nem vitatva a vásárlók könyvének mellékelte lapján rögzített vállalkozási jogsértéseket – a mai napig sem válaszolt, a vállalkozás ezzel a mulasztással az Fgytv. 17/A. § (6) bekezdését is megsértette. A fogyasztó kérelmében azt is előadta, hogy a vásárlók könyvének mellékelte lapját 2025. március 5. napján megküldte a vállalkozás két e-mail-címére; a fogyasztó a nyugtát és az e-mailt is csatolta (a fogyasztó nevét, lakcímét a vásárlók könyvének lapja és az e-mail is tartalmazza). A fogyasztó kérelme, hivatkozva például az Fgytv. 45/A. § (1) bekezdés a), d)-e) pontjaira, 47. § (1), (2), (4)–(5) bekezdéseire, 47/C. § (1), (2)–(7) bekezdéseire, 48. § (1)–(2) bekezdésére, a fogyasztóvédelmi hatóság kijelöléséről szóló 326/2024. (XI. 14.) Korm. rendelet 2. §-ára: Budapest Főváros Kormányhivatala (BFKH) mint fogyasztóvédelmi hatóság állapítsa meg a hivatkozott, vonatkozó fogyasztóvédelmi rendelkezések megsértését és a jogkövetkezményeket, a megfelelő prevenció érdekében fogyasztóvédelmi bírságot is kiszabva.

A fogyasztóvédelmi hatóság, annak ellenére, hogy a fogyasztó a kérelmét írásban terjesztette elő, és e-mail-címét a mellékelte e-mailben sem közölte, 2025. június 3. napján, e-mail mellékleteként 2025. május 30. napján kelt, „tájékoztatás” tárgyú „levelet” küldött a fogyasztónak. A hatóság az e-mailben a fogyasztó kérelmét bejelentésnek nevezte: „Bejelentésére válaszolva mellékelten küldöm hatóságunk válaszlevelét.” A hatóság a kérelemben foglaltak ellenére azt „válaszolta” a „tájékoztató levélben”, hogy a vállalkozás „egységében tapasztalt közegészségügyi előírások be nem tartására vonatkozó bejelentésével kérem forduljon a Budapest Főváros Kormányhivatala 06. Kerületi Hivatal Népegészségügyi Osztályhoz, (email: nepegeszsegugy06@06kh.bfkh.gov.hu) mint hatás-

körrel és illetékességgel rendelkező hatósághoz. A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy a vásárlók könyvébe tett bejegyzése fogyasztóvédelmi tárgyú megjegyzést nem tartalmaz, nem minősül panasznak, ezért hatóságunknak nincs hatásköre az Ön által leírt ügyben hatósági intézkedés megtételére.”

A fogyasztó a BFKH „válaszlevelét” követően, 2025. június 3. napján kelt, 2025. június 5. napján illetékes főügyészséghez benyújtott, fenti kérelmét és két BFKH-aktust részletesen ismertető beadványában kérte a főügyészséget, az ügyészt, hogy a BFKH-val – mint fogyasztóvédelmi hatósággal – szemben a súlyos törvénysértések, mulasztások és alaptörvény-ellenességek, *contra legem* és *contra constitutionem* gyakorlat kiküszöbölése érdekében – arra a körülményre is figyelemmel, hogy a BFKH a Fővárosi Főügyészség ügyészeinek sok év óta kibocsátásra kerülő aktusai^[47] ellenére még mindig súlyosan törvénysértő és alaptörvény-ellenes^[48] gyakorlatot folytat – járjon el hatékonyan (hivatkozva pl. az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény (Ütv.) 26. § (1)–(2) bekezdés, Ákr. 114. § (2) bekezdés, 122. §; a fogyasztó csatolta a kérelmét, annak mellékleteit, a BFKH e-mailjét és „tájékoztató levelét”). A fogyasztó a főügyészségnek címzett beadványában indokolásként az alábbiakat adta elő.

A BFKH – mint hatóság – által sem vitatott, hogy a tárgyi ügyben [a fogyasztó] az Fgytv. 2. § 10. pontja szerinti fogyasztó, az Ákr. 10. § (1) bekezdése szerinti ügyfél, a kérelme szerinti vállalkozás pedig az Fgytv. 2. § 33. pontja szerinti vállalkozás.

Az Ákr. 26. § (2) bekezdés első mondata alapján a kapcsolattartás formáját az ügyfél választja meg; a jelen ügyben [a fogyasztó] az írásbeli (papíralapú) kapcsolattartási formát választotta, amely kapcsolattartási módról más módra nem tért át; [a fogyasztó] a BFKH-nak a jelen ügyben nem adta meg az e-mailcímét, ál-

[47] Ld. pl. Hámori, 2024, 167-183.

[48] Ld. pl. 3223/2018. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [34] bekezdés; 3311/2018. (X. 16.) AB határozat, Indokolás [26], [34] bekezdés; BH2025. 48. [35]-[37] bekezdés: „[35] Az Alaptörvény XXIV. cikke rögzíti, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és észszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni. [36] A Kúria hangsúlyozza, a megfelelően indokolt hatósági döntéshez való jog része az Alaptörvény XXIV. cikke szerinti tisztességes hatósági eljáráshoz való alapjognak. Az ügyfeleknek joguk van ahhoz, hogy az ügyükben hozott határozat indokait megismerhessék, vagyis a hatóságnak a döntését megfelelő szinten meg kell indokolnia. [37] Az Alkotmánybíróság a 3223/2018. (VII. 2.) AB határozatában kifejtette, hogy a tisztességes hatósági eljárás követelménye egyetlen hatósági eljárásban sem sérülhet, jöllehet az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdéséből fakadó követelményrendszer eltérő lehet az egyes szakágazati eljárásokban, azok sajátosságaira tekintettel. ([34] bekezdés). A 3311/2018. (X. 16.) AB határozat szerint a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog magában foglalja mindenkinek a jogát arra, hogy – egyebek mellett – a hatóságok döntéseiket indokolják. A tisztességes eljáráshoz való jog alapján az egyes eljárási garanciák olyan értéket jelentenek, amelyek megszegése vagy be nem tartása kihat az ügy érdemére, az ügy kimenetelétől függetlenül ([26] bekezdés, [34] bekezdés).”; a 3311/2018. (X. 16.) AB határozat indokolásának [34] bekezdése azt is tartalmazza, hogy „[a] tisztességes eljáráshoz való jog sérelme úgy is bekövetkezhet, hogy nem áll fenn oksági kapcsolat a lényeges eljárási szabálysértés és az ügy konkrét kimenetele között, azonban az ügyféli jogok érvényesíthetősége olyan sérelmet szenved, amely az eljárás egészét és körülményeit figyelembe véve eléri az alaptörvény-ellenesség szintjét”.

lásponjtja szerint a BFKH a jelen ügyben jogszabálysértő módon használta fel az e-mailcímét, jogszabálysértő módon küldte meg a „döntését” az e-mail-címére. A BFKH az Ákr. 85. § (3) bekezdését is megsértette, mert a „döntés”, a közigazgatási cselekmény kézbesítése ennek a rendelkezésnek sem felelt meg.

Az Ákr. 35. § (1) bekezdése szerint „[a] kérelem az ügyfél olyan nyilatkozata, amellyel hatósági eljárás lefolytatását, illetve a hatóság döntését kéri jogának vagy jogos érdekének érvényesítése érdekében”; a fentiekben idézett kérelem e törvényi definíciónak – és az Fgytv. 46/A. §-ának is – teljes mértékben megfelel; ld. „[...] A kérelem, hivatkozva például az Fgytv. 45/A. § (1) bekezdés a), d)-e) pontjaira, 47. § (1), (2), (4)–(5) bekezdéseire, 47/C. § (1), (2)–(7) bekezdéseire, 48. § (1)–(2) bekezdésére, a fogyasztóvédelmi hatóság kijelöléséről szóló 326/2024. (XI. 14.) Korm. rendelet 2. §-ára: a Kormányhivatal mint fogyasztóvédelmi hatóság állapítsa meg a hivatkozott, vonatkozó fogyasztóvédelmi rendelkezések megsértését és jogkövetkezményeket, a megfelelő prevenció érdekében fogyasztóvédelmi bírságot is kiszabva” szövegrész; [a fogyasztó] a kérelmet az Ákr. 35. § (2) bekezdésének és 37. § (1) bekezdésének megfelelően terjesztette elő; az eljárás – az Ákr. 37. § (2) bekezdése alapján – a kérelemnek a BFKH-hoz történt megérkezésének időpontjában – 2025. április 15. napján 9 órakor – indult (ld. kérelem 1. oldalán lévő átvételi időpont).

A BFKH azzal, hogy a [fogyasztó] kérelmét „bejelentésnek” minősítette, az Ákr. 35. § (1) bekezdését is megsértette, ugyanis a kérelme – a tartalma szerint is – egyértelműen kérelem, az Ákr. 35. § (1) bekezdése szerinti kérelem.

A BFKH a jelen ügyben – tévesen – azt állapította meg, hogy „nincs hatásköre”, és kimondta, hogy „Budapest Főváros Kormányhivatala 06. Kerületi Hivatal Népegészségügyi Osztály” rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel.

Az Ákr. 17. §-a szerint: „A hatóság a hatáskörét és illetékességét az eljárás minden szakaszában hivatalból vizsgálja. Ha valamelyik hiányát észleli, és kétséget kizáróan megállapítható az ügyben illetékességgel rendelkező hatóság, az ügyet átteszi, ennek hiányában a kérelmet visszautasítja vagy az eljárást megszünteti.”

A BFKH a jelen ügyben – a fentiekben idézettek szerint, álláspontjához képest értve – „kétséget kizáróan” megállapította „az ügyben illetékességgel rendelkező hatóságot”, azonban az ügyet az Ákr. 17. § második mondatában szereplő rendelkezés ellenére nem tette át ehhez a hatósághoz, ezzel az Ákr. 17. § második mondatának rendelkezését is megsértette; formálisan a kérelem elutasítására vagy visszautasítására, illetve az eljárás megszüntetésére sem került sor.

A kérelem visszautasításának és az eljárás megszüntetésének feltételei nem állnak fenn (ld. Ákr. 46-47. §); a kérelem elutasításának feltételei sem állnak fenn (részletesen ld. az alábbiakban).

A BFKH-nak – álláspontjához képest értve – végzésben rendelkeznie kellett volna az ügy áttételéről, a nem önálló jogorvoslati lehetőséget is biztosítva.

Az Ákr. 80. § (1) bekezdése szerint: „(1) A döntés határozat vagy végzés. A hatóság – a (4) bekezdésben meghatározott kivétellel – az ügy érdemében határozatot hoz, az eljárás során hozott egyéb döntések végzések.”

A BFKH-nak – hatáskör-hiányt megállapító álláspontjához képest értve – az Ákr. 17. § második mondata és 80. § (1) bekezdése alapján az ügy áttételéről végzés formájában rendelkeznie kellett volna; a BFKH ezt elmulasztotta, amely által az Ákr. 80. § (1) bekezdését is megsértette.

Az Ákr. 81. § (1) bekezdése kimondja: „(1) A döntés tartalmazza az eljáró hatóság, az ügyfelek és az ügy azonosításához szükséges minden adatot a zártan kezelt és védett adatok kivételével, a rendelkező részt – a hatóság döntésével, a szakhatóság állásfoglalásával, a jogorvoslat igénybevételével kapcsolatos tájékoztatással és a felmerült eljárási költséggel –, továbbá a teljes eljárásra történő áttérés esetén az áttérés okára, a megismerhetetlenné tett zártan kezelt és védett adatokkal együtt megállapított tényállásra, a bizonyítékokra, a szakhatósági állásfoglalás indoklására, a mérlegelés és a döntés indokaira, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölésére is kiterjedő indokolást.”

A BFKH „döntése” a jogorvoslat igénybevételével kapcsolatos tájékoztatást sem tartalmazza, amely által a BFKH az Ákr. 81. § (1) bekezdését is megsértette.

A BFKH az áttétel, a végzési forma, a jogorvoslatról való tájékoztatás mellőzésével, a tájékoztató levél alkalmazásával ezúttal sem biztosított jogorvoslatot, a BFKH eljárása, „döntése”, szóban forgó gyakorlata *contra legem* és *contra constitutionem*, az Ákr. 1. §-át, Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (7) bekezdését is sérti.

Az Ákr. 112. § (1)–(2) bekezdése szerint: „(1) A hatóság határozata ellen önálló jogorvoslatnak van helye. A hatóság végzése ellen önálló jogorvoslatnak akkor van helye, ha azt törvény megengedi, egyéb esetben a végzés elleni jogorvoslati jog a határozat, ennek hiányában az eljárást megszüntető végzés ellen igénybe vehető jogorvoslat keretében gyakorolható. (2) Önálló jogorvoslatnak van helye a) a biztosítási intézkedésről és az ideiglenes biztosítási intézkedésről szóló, b) az ügyféli jogállásról vagy jogutódlásról rendelkező, c) a kérelmet visszautasító, d) az eljárást megszüntető, e) az eljárás felfüggesztése vagy szünetelése tárgyában hozott, f) az eljárási bírságot kiszabó, g) a fellebbezési határidő elmulasztása miatt benyújtott igazolási kérelmet elutasító, h) a zár alá vételt vagy lefoglalást elrendelő, valamint ezek megszüntetése iránti kérelmet elutasító, i) az iratbetekintési jog gyakorlására irányuló kérelem tárgyában hozott elutasító, j) az iratbetekintési jog korlátozására irányuló kérelem tárgyában hozott, k) az eljárási költség megállapításával és viselésével kapcsolatos, a költségmentesség iránti kérelmet elutasító, a költségmentesség módosításáról vagy visszavonásáról szóló, valamint l) a végrehajtást elrendelő végzés ellen.”

Az Ákr. fentiekben idézett rendelkezései szerint az ügy áttételéről rendelkező végzés és a tárgyi két BFKH-aktus ellen önálló jogorvoslatnak nincs helye; a BFKH az ügy áttételéről, illetve a kérelem visszautasításáról vagy az eljárás megszüntetéséről sem rendelkezett, ennél fogva az Ákr. 112. § (2) bekezdés c) és d) pontja alapján sem lehet keresetindítással élni, keresetlevelet benyújtani; a BFKH szóban forgó, *contra legem* és *contra constitutionem* mulasztásával szem-

ben – a jogszabályi feltételek teljesülése esetén – mulasztási pernek van helye.^[49] A BFKH azáltal, hogy – hatáskör-hiány megállapításáról szóló álláspontjához képest értve – nem rendelkezett az ügy áttételéről, noha „kétséget kizáróan” megállapította „az ügyben illetékességgel rendelkező hatóságot”, a tisztességes hatósági eljáráshoz, döntéshez és a jogorvoslathoz való alapjogokat, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikk (7) bekezdését is megsértette.

A BFKH a kérelem tartalmát iratellenesen, törvényellenesen, az Fgytv. 2. § 28a. pontját is sértve leszűkítette a „közegészségügyi előírások be nem tartására”, jogszabálysértőn megállapítva, hogy „a vásárlók könyvébe tett bejegyzés” „fogyasztóvédelmi tárgyú megjegyzést nem tartalmaz, nem minősül panasznak, ezért hatóságunknak nincs hatásköre”. A BFKH álláspontjával, „döntésével” szemben a kérelem többet tartalmaz [szó szerint idézve a kérelem tartalma].

Az Fgytv. 2. § 28a. pontja szerint „panasz: a fogyasztó vállalkozással szemben előterjesztett, a vállalkozásnak, vagy a vállalkozás érdekében vagy javára eljáró személynek az áru fogyasztók részére történő forgalmazásával, értékesítésével közvetlen kapcsolatban álló magatartására, tevékenységére vagy mulasztására vonatkozó, egyéni jog- vagy érdeksérelem megszüntetésére irányuló kifogása, a kellékszavatossági, termékszavatossági vagy jótállási igény kivételével”, amelybe például a kérelemben említett munkavállalói magatartások megszüntetésére irányuló kifogás is beletartozik, ennél fogva a BFKH törvényt sértve állapította meg hatáskörének hiányát.

A vállalkozás – nem vitatva a vásárlók könyvének lapján rögzített vállalkozási jogsértéseket – az Fgytv. 17/A. § (6) bekezdése^[50] szerinti határidőn belül és „a mai napig sem válaszolt”, a vállalkozás ezzel a mulasztással az Fgytv. 17/A. § (6) bekezdését is megsértette, amely törvényt sértés miatt a BFKH-nak a vállalkozással szemben el kell járnia, a BFKH azonban ennek a köteletségének jogszabálysértő módon nem tett eleget.

A BFKH az indokolási kötelezettségének sem tett eleget, az Ákr. 81. § (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségét is megsértette [idézve az Ákr. 81. §

[49] Ld. pl. Ákr. 114. § (2) bekezdés: „(2) Ha a jogsértés megszüntetésére felszólító ügyészi felhívásban megállapított határidő eredménytelenül eltelt, az ügyész közigazgatási pert indíthat a hatóság véglegessé vált döntése ellen, vagy a hatóság eljárási kötelezettségének elmulasztása esetén a hatóság eljárásra kötelezése iránt.”; Kp. 4. § (1)–(4) bekezdés, 127. §, 128. § (1) bekezdés b) pont, (2)–(3) bekezdés; a Kp. 128. § (2) bekezdése szerint: „(2) A keresetlevelet a mulasztás orvoslását szolgáló közigazgatási eljárás eredménytelenségéről való tudomásszerzéstől vagy a jogorvoslati szerv mulasztása esetén az intézkedésére nyitva álló határidő elteltétől számított kilencven napon belül, de legkésőbb a közigazgatási cselekmény megvalósítására irányadó határidő leteltétől számított egy éven belül kell a bíróságnál benyújtani. Jogorvoslati szerv hiányában a keresetlevelet a közigazgatási cselekmény megvalósítására nyitva álló határidő leteltétől számított egy éven belül kell a bíróságnál benyújtani.”; 1/2022. Közigazgatási jogegységi határozat a mulasztási per megindításának feltételéről (2022. január 21.).

[50] Fgytv. 17/A. § (6) bekezdés: „(6) Az írásbeli panaszt a vállalkozás – ha az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusa eltérően nem rendelkezik – a beérkezését követően harminc napon belül köteles írásban érdemben igazolható módon megválaszolni és intézkedni annak közlése iránt. Ennél rövidebb határidőt jogszabály, hosszabb határidőt törvény állapíthat meg. A panaszt elutasító álláspontját a vállalkozás indokolni köteles.”

(1) bekezdése]; a BFKH aktusa nem tartalmazza a tényállást, a bizonyítékokat, a mérlegelés és a döntés indokait, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölését, a BFKH aktusa emiatt is sérti az Ákr. 1. §-át, 81. § (1) bekezdését, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését.

A BFKH aktusa – a BFKH-álláspont, – „döntés” alátámasztására, miszerint „a vásárlók könyvébe tett bejegyzés” „fogyasztóvédelmi tárgyú megjegyzést nem tartalmaz, nem minősül panasznak”, az ügyben „csak” a BFKH-aktus szerinti hatóságnak van hatásköre eljárni – egyáltalán nem tartalmaz jogszabályhelyet, érvet, értelmezést, indokolást (pl. a „bejegyzés” tartalma, a „fogyasztóvédelmi tárgyú megjegyzés” meghatározása, a panasz Fgytv. 2. § 28a. pont szerinti definíciója és a „hatáskör” kérdése tekintetében), amely által a BFKH az Ákr. 1. §-át, 81. § (1) bekezdését, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését is megsértette.

A fogyasztó a fentiek alapján kérte a főügyészség, az ügyész hatékony eljárását; álláspontja szerint a BFKH *contra legem* és *contra constitutionem* mulasztása, gyakorlata a közérdeket is súlyosan és régóta sérti, amely jogsértéssel szemben kellő hatékonysággal, az ügyész(ség) tekintélyével el kell járni.

A fogyasztó beadványára az ügyész a 2025. június 13. napján kelt, TK.3568/2025/3. számú iratában az Útv. 4. § (3) bekezdése alapján, elektronikus úton kérte a hatóságot, hogy a fogyasztó beadványa alapján lefolytatott ügy teljes iratanyagát a jelen megkeresés kézbesítésétől számított tizenöt napon belül bocsássa a Főügyészség rendelkezésére. Az ügyésznek mindössze ezen „tekintélye” elég volt ahhoz, hogy a BFKH – BP/2200/04574/2025. ügyszámom, 2025. június 16. napján, végzési formában – eljárás megindulásáról szóló értesítést bocsásson ki. A hatóság e 6. számú végzésben a fogyasztót kérelmezőnek, az eljárást kérelemre – „2025. április 16. napján” (helyesen: 2025. április 15. napján) – indult közigazgatási hatósági (Ákr.-es) eljárásnak nevezi (a hatóság a végzés szerint is irányadó hatvannapos ügyintézési határidőt^[51] már ekkor túllépte). A végzés hibái: az „Ügyfélnél” csak a vállalkozás neve szerepel; a 3. oldal negyedik bekezdésében – noha a szabályozás szerint a fellebbezés lehetősége több mint öt éve (2020. március 1-jétől) kizárt – „fellebbezésről” esik szó (ld. „E végzés ellen jogorvoslatnak nincs helye, a végzés csak az eljárásban hozott érdemi határozat, ennek hiányában az eljárást megszüntető végzés elleni fellebbezésben támadható meg.” szövegrész); a 3. oldalon, az indokolás első bekezdésében a fogyasztó 2025. április 15. napján kelt kérelme – kétszer is – panasznak neveztetik; ugyanott iratellenesen „figyelmeztetés” kérése szerepel. A hatóság 2025. június 16. napján, a következő végzésben nyolc napon belüli nyilatkozattételre, adatszol-

[51] Ld. Ákr. 50. § (2) bekezdés c) pont. Vö. uo. 51. § (1) bekezdés b) pont: „(1) Ha a hatóság [...] b) az ügyintézési határidőt túllépi, [...] az eljárás lefolytatásáért fizetendő illetéknek vagy az illetékekről szóló törvény szerinti közigazgatási hatósági eljárásokért, vagy igazgatási jellegű szolgáltatások igénybevételeért fizetett igazgatási szolgáltatási díjnak (a továbbiakban: díj) megfelelő összeget, ennek hiányában tízezer forintot megfizet a kérelmező ügyfélnek, aki mentesül az eljárási költségek megfizetése alól is.”

gáltatásra hívta fel a vállalkozást. A fogyasztó ebben a végzésben is mint kérelmező szerepel, és e végzés már nem a „fellebbezésben”, hanem a „jogorvoslattal” szót tartalmazza, ugyanakkor a kérelem helyett még mindig – kétszer – a „panasz” szó is olvasható, iratellenesen „figyelmeztetés”-kérés és 2025. április 15. helyett „2025. április 16.” látható, a fogyasztó neve az „Ügyfélnél” nem látható; az eljárás e végzés szerint is kérelemre indult. A végzés 3. oldala tartalmazza: „Az Ákr. 62. § (1) bekezdése kimondja, hogy ha a döntéshozatalhoz nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, a hatóság bizonyítási eljárást folytat le.”

Annak ellenére, hogy a hatóság bizonyítási eljárást folytatott le, és annak során nem biztosította, hogy a fogyasztó minden bizonyítékot megismerjen, a bizonyítási eljárás befejezését követően nem értesítette a fogyasztót, aki így – a határozat meghozatala előtt – nem ismerhette meg a bizonyítékokat, és „további bizonyításra irányuló indítványt” nem terjeszthetett elő, a hatóság ezzel a mulasztásával megsértette az Ákr. 76. §-át.

A hatóság a 2025. augusztus 6. napján meghozott, 17. számú határozatában a vállalkozást figyelmeztette és egyben felszólította arra, hogy „a jövőben tartózkodjon közigazgatási szabályszegés elkövetésétől, ellenkező esetben vele szemben fogyasztóvédelmi bírság szankció kerülhet kiszabásra”, valamint kötelezte arra, hogy a) a panaszt a jogszabályi rendelkezések figyelembe vételével, érdemben válaszolja meg, és igazolható módon küldje meg a fogyasztó lakcímére, b) minden esetben tartsa be a fogyasztói panaszok törvényben meghatározott válaszadási határidejét [Fgytv. 17/A. § (6) bekezdés], c) a fogyasztói panaszok megválaszolásánál minden esetben tartsa be a jogszabályi rendelkezéseket, különös tekintettel a fogyasztó jogaira [Fgytv. 17/A. § (8) bekezdés], d) „a fogyasztóvédelmi hatóság eljárása során észlelt hiba, hiányosság, illetve a jogsértés megszüntetése érdekében tett intézkedéséről a Fogyasztóvédelmi Főosztályt a határozat véglegessé válását követő 30 napon belül értesítse”.

A határozat 1. oldalán, az „Ügyfél:” szövegrész után, a vállalkozás nevét követően, zárójelben a fogyasztó neve is szerepel; a hatóság a határozatban a fogyasztót kérelmezőnek nevezi, azonban kérelmét panasznak is titulálta, és azt, valamint panaszát – a vállalkozás magatartásai tekintetében – csak részben ismertette.^[52] A határozat 3. oldalán az olvasható, hogy „[a] Fogyasztóvédelmi Főosztály a kérelem alapján fogyasztóvédelmi hatósági eljárást indított”, azonban az az említett, 6. számú végzés szerint is a fogyasztó kérelmére indult.

A határozat szerint: „[f]igyelemmel arra, hogy a Társaság az adatszolgáltatásra felhívó végzésre a rendelkezésre álló határidőn belül nem küldött választ, a Fogyasztóvédelmi Főosztály eljárási bírság kiszabása mellett végzésben [ötnapos határidővel] ismételt adatszolgáltatásra szólította fel”; „[a] tárhely szolgáltató adatai szerint a Társaság a [7. sz.] végzést 2025.06.23. napján letöltötte.” A 14.

[52] Ld. határozat 3. o.: „Panaszában előadta, hogy a Társaság [...] üzletében található vásárlók könyvébe SP521720 sorszámon fogyasztói panaszt tett 2025.03.05. napján. Fogyasztó panaszára azonban a kérelem benyújtásáig nem kapott érdemi választ a Társaságtól. A Kérelmező álláspontja szerint a Társaság megsértette a panaszkezelési szabályokat a válaszadási határidők vonatkozásában.”

számú, 2025. július 15. napján meghozott végzés szerint a hatóság a vállalkozás terhére kettőszázötvenezer forint eljárási bírságot szabott ki („2024. január 01. – 2024. december 31. közötti időszakra vonatkozóan az értékesítésből befolyt éves nettó árbevétel [...] 923 milliárd 064 millió Ft volt”); a hatóság ebben a végzésben is panasznak nevezi a kérelmet, és figyelmeztetés-kérésről is ír, viszont a fogyasztó megnevezése kérelmező. A 14. számú végzésben – contra legem és a 6-7. számú végzésben foglaltakkal is ellentétesen – az is megjelent, hogy „[...] a Fogyasztóvédelmi Főosztály a BP/2200/04574-6/2025. számú végzésével a Társaságot hivatalból történő eljárás megindításáról értesítette 2025. június 16. napján, [...]”, és egyebek mellett az Ákr. 105. § (1)–(2) bekezdésére is történt hivatkozás.

A vállalkozás a nyilatkozatát – a 7. számú végzésre hivatkozva – 2025. július 23. napján küldte meg a hatóságnak, amely a 17. számú határozat 5. oldalán kimondta, hogy „[...] a Társaság a fogyasztók tájékoztatáshoz való jogát sértette meg azzal, hogy nem válaszolt a fogyasztói panaszra”, „[a] Fogyasztóvédelmi Főosztály a feltárt tényállás alapján megállapította, hogy a Társaság megsértette az Fgytv. 17/A. § (6), (8) bekezdéseiben foglaltakat.”

A határozat 7-8. oldala szerint: „[a] Fogyasztóvédelmi Főosztály megállapította, hogy a Közigazgatási Szankciók Nyilvántartása (a továbbiakban: Nyilvántartás) jelen hatósági eljárás megindításának napját megelőző egy éven belül közigazgatási szankciókat tartalmaz a Társaság vonatkozásában”; „[a] Fogyasztóvédelmi Főosztály különös súllyal értékelté, hogy a Társaság vonatkozásában a Szankció Nyilvántartás az alábbi szankciókat tartalmazza: [hét figyelmeztetés: 2024.11.18., 2024.11.22., 2024.12.04., 2024.12.10., 2024.12.11., 2024.12.18., 2025.02.14.]”

Kérdés, ennyi figyelmeztetés után a hatóság fogyasztóvédelmi bírság kiszabását mellőző határozata mennyiben rettent el „a jogsértőt a további jogsértésektől”, mennyiben ösztönzi a „jogsértőt” „jogkövető magatartás tanúsítására”, a figyelmeztetéstől mennyiben várható „kellő visszatartó hatás”?^[53]

Nem tartom kizártnak, hogy a hét figyelmeztetés felsorolása utáni, következő mondat fogyasztóvédelmi bírság kiszabásáról is rendelkező határozatból maradt a határozatban: „E körben a Fogyasztóvédelmi Főosztály megjegyzi, hogy a Kúria Kfv.II.38.011/2015/3. számú döntésében a legfelsőbb bírói fórum kimondta, hogy a jogsértő magatartás ismételt tanúsításának minden esetben különös súllyal való értékelése indokolt, hisz a fogyasztóvédelmi bírság kiszabásának a célja, hogy a jogsértőt a további jogsértésektől elrettentse, jogkövető magatartás tanúsítására ösztönözze.”

A jelen esetben a hatóságnak a hétszeri jogsértés-ismétlés sem volt elég fogyasztóvédelmi bírság kiszabásához (ráadásul az említett „923 milliárd 064 millió Ft” „értékesítésből befolyt éves nettó árbevétel” ellenére), amellyel – és a határozat egyéb érdemi jogszabálysértő voltaival – szemben keresetet lehet in-

[53] Ld. pl. a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény 6. § (3) bekezdés.

dítani (a határozat a tényállás, a mérlegelés tekintetében is rendkívül hiányos, és a hatóság a tízezer forint – kérelmező ügyfélnek történő – megfizetéséről sem rendelkezett).^[54]

Véleményem szerint a hatóság nem értékelte különös súllyal, hogy a vállalkozás az említett időszakban – a határozat szerint – már hét figyelmeztetésben részesült. Ha ehhez a következőket is hozzátesszük, akkor a határozat érdemben jogszabálysértő volta további különleges súllyal esik latba: a Nemzeti Kereskedelmi és Fogyasztóvédelmi Hatóság (NKFH) honlapján^[55] 2025. augusztus 29. napján a határozat szerinti vállalkozás vonatkozásában – a 2025. április 15. napját megelőző egy éven belüli időszakot tekintve – az alábbi, közigazgatási szankciót megállapító, véglegessé vált határozatokra (pl. két BFKH-s – hárommillió forintos fogyasztóvédelmi bírság kiszabásáról is rendelkező –, összesen harmincnyolc határozatra) leltem (vö. a hatóság a határozatban csak hét figyelmeztetésről tesz említést, miközben az NKFH honlapján elérhető határozatok – egyebek mellett – a következő összegű fogyasztóvédelmi bírság kiszabásáról rendelkeznek): 1.) FE/FOGY/01102-3/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 12. 09.): hatmillió forint fogyasztóvédelmi bírság (ld. határozat 9-10. oldala: a tárgyi határozat szempontjából tizennégy szankciót felsorolva); 2.) BP/2200/8249-3/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 10. 21.): hárommillió forint fogyasztóvédelmi bírság; 3.) TOO/FOGY/716-4/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 07. 02.): egymillió forint fogyasztóvédelmi bírság; 4.) TOO/FOGY/743-4/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 07. 19.): egymillió forint fogyasztóvédelmi bírság; 5.) TOO/FOGY/760-4/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 07. 24.): egymillió forint fogyasztóvédelmi bírság; 6.) TOO/FOGY/775-4/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 07. 17.): hárommillió forint fogyasztóvédelmi bírság; 7.) TOO/FOGY/797-4/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 08. 21.): hárommillió forint fogyasztóvédelmi bírság; 8.) TOO/FOGY/828-4/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 08. 05.): egymillió forint fogyasztóvédelmi bírság; 9.) TOO/FOGY/744-4/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 07. 30.): egymillió forint fogyasztóvédelmi bírság; 10.) TOO/FOGY/858-4/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 07. 30.): egymillió forint fogyasztóvédelmi bírság; 11.) GY/49/00947-5/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 12. 16.): egymillió-nyolcszázezer forint fogyasztóvédelmi bírság; 12.) JN/53/00843-4/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 12. 05.): hatmillió forint fogyasztóvédelmi bírság; 13.) JN/53/00851-8/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 12. 16.): hárommillió forint fogyasztóvédelmi bírság; 14.) JN/53/00868-7/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 12. 19.): pl. figyelmeztetés, feltételhez kötés, kötelezés, megtiltás; 15.) NO/FVO/00796-6/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 11. 26.): egymillió forint fogyasztóvédelmi bírság (e határozat két oldal terjedelmű és a jogorvoslat igénybevételével

[54] Ld. pl. Ákr. 3. §, 51. § (1) bekezdés b) pont, 62. § (1)–(2) bekezdés, 76. §, 81. § (1) bekezdés.

[55] Ld. Nemzeti Kereskedelmi és Fogyasztóvédelmi Hatóság: Határozatok; Fgytv. 51. § (3)–(6) bekezdés, a fogyasztóvédelmi hatóság kijelöléséről szóló 326/2024. (XI. 14.) Korm. rendelet 5. § (1)–(2) bekezdés.

kapcsolatos tájékoztatást sem tartalmaz^[56]); 16.) NO/FVO/00805-5/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 12. 04.); egymillió forint fogyasztóvédelmi bíróság (e határozat két oldal terjedelmű és a jogorvoslat igénybevételével kapcsolatos tájékoztatást sem tartalmaz); 17.) NO/FVO/00819-3/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 12. 10.): hárommillió forint fogyasztóvédelmi bíróság (e határozat két oldal terjedelmű és a jogorvoslat igénybevételével kapcsolatos tájékoztatást sem tartalmaz); 18.) GY/49/00160-1/2025. (véglegessé válás dátuma: 2025. 01. 30.): egymillió-ötszázezer forint fogyasztóvédelmi bíróság; 19.) BK/FGYV/00496-5/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 11. 21.): hatmillió forint fogyasztóvédelmi bíróság (e határozat két oldal terjedelmű és a jogorvoslat igénybevételével kapcsolatos tájékoztatást sem tartalmaz); 20.) BK/FGYV/00569-5/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 12. 09.): hárommillió forint fogyasztóvédelmi bíróság (e határozat két oldal terjedelmű és a jogorvoslat igénybevételével kapcsolatos tájékoztatást sem tartalmaz); 21.) FE/FOGY/01128-4/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 12. 11.): figyelmeztetés, kötelezés; 22.) FE/FOGY/01207-6/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 12. 19.): figyelmeztetés, kötelezés; 23.) BA/62/00409-7/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 07. 02.): egymillió forint fogyasztóvédelmi bíróság; 24.) BA/62/00425-6/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 07. 11.): hárommillió forint fogyasztóvédelmi bíróság; 25.) BA/62/00428-6/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 07. 11.): hárommillió forint fogyasztóvédelmi bíróság; 26.) BA/62/00773-5/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 12. 12.): hárommillió forint fogyasztóvédelmi bíróság; 27.) BA/62/00803-5/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 12. 16.): egymillió forint fogyasztóvédelmi bíróság; 28.) BK/FGYV/00030-1/2024. (véglegessé válás dátuma: 2025. 01. 28.): hárommillió forint fogyasztóvédelmi bíróság (e határozat két oldal terjedelmű és a jogorvoslat igénybevételével kapcsolatos tájékoztatást sem tartalmaz); 29.) BK/FGYV/00031-1/2024. (véglegessé válás dátuma: 2025. 01. 30.): hatmillió forint fogyasztóvédelmi bíróság (e határozat két oldal terjedelmű és a jogorvoslat igénybevételével kapcsolatos tájékoztatást sem tartalmaz); 30.) SO/FOGY/00051-4/2025. (feltöltve: 2025. 03. 21.): kétszázezer forint fogyasztóvédelmi bíróság (e határozat két oldal terjedelmű és a jogorvoslat igénybevételével kapcsolatos tájékoztatást sem tartalmaz); 31.) PE/002/02767-4/2024. (véglegessé válás dátuma: 2024. 12. 10.): hárommillió forint fogyasztóvédelmi bíróság; 32.) GY/49/00143-3/2025. (véglegessé válás dátuma: 2025. 03. 06.): egyszázezer forint fogyasztóvédelmi bíróság; 33.) GY/49/00226-3/2025. (véglegessé válás dátuma: 2025. 03. 19.): egyszázezer forint fogyasztóvédelmi bíróság; 34.) TOO/FOGY/105-2/2025. (véglegessé válás dátuma: 2025. 01. 27.): kétmillió forint fogyasztóvédelmi bíróság; 35.) TOO/FOGY/114-2/2025. (véglegessé válás dátuma: 2025. 01. 28.): kétmillió forint fogyasztóvédelmi bíróság; 36.) TOO/FOGY/118-2/2025. (véglegessé válás dátuma: 2025. 01. 30.): kétmillió forint fogyasztóvédelmi bíróság; 37.) BP/2200/544-2/2025. (véglegessé válás dátuma: 2025. 01. 27.): hárommillió

[56] Ld. Ákr. 81. § (1)–(2) bekezdés.

forint fogyasztóvédelmi bírság; 38.) TOO/FOGY/150-4/2025. (véglegessé válás dátuma: 2025. 03. 27.): hatmillió forint fogyasztóvédelmi bírság.

Végezetül érdemes megemlíteni, a hatóság a határozat 9. oldalán, a „Záró rendelkezések” körében a fogyasztóvédelmi hatóság kijelöléséről szóló 326/2024. (XI. 14.) Korm. rendelet 4. § (2) bekezdésére is hivatkozik, amely kimondja: „(2) Az Ákr. 16. § (2) bekezdésétől eltérően a fogyasztó kérelmére indult eljárásban – a fogyasztó eltérő rendelkezésének hiányában – akkor is az a kormányhivatal jár el, amelynek illetékességi területén a fogyasztó lakóhelye vagy tartózkodási helye található, ha az Ákr. 16. § (1) bekezdése alapján megállapítható az illetékes hatóság.”

VII. ZÁRÓ GONDOLATOK

Az ügyész és a fogyasztóvédelmi hatóság fentiekben említett, 2025. évi „találkozása” elég volt ahhoz, hogy a hatóság (szinte) azonnal felhagyjon a „mulasztásban megnyilvánuló törvénysértéssel”, amely mulasztás „elsődlegesen abban nyilvánult meg”, hogy a fogyasztóvédelmi hatóság a fogyasztó beadványát törvénysértő módon nem kérelemként kezelte, ennek következtében azt „nem közigazgatási bírósági eljárás keretében és nem az arra vonatkozó szabályok szerinti tartalommal és formában bírálta el”; így „az ügyészi eljárás folyamata alatt” a „sérlemezett mulasztásban megnyilvánuló törvénysértés megszüntetését célzó ügyészi felhívás benyújtására nem volt szükség”.^[57] Szívből reméljük, hogy többé ilyen „találkozásra” sem lesz szükség ahhoz, hogy az Ákr. szerint előterjesztett Fgytv. szerinti fogyasztói kérelem a fővárosi fogyasztóvédelmi hatóság szerint is kérelem legyen, amelyhez a tárgyalat közigazgatási perek ítéletei is kötelező muníciókként szolgálnak. Ugyanakkor azt is látjuk, hogy még mindig vannak jogorvoslásra szoruló problémák.

HIVATKOZÁS (MLA)

- Hámori, Antal. „A vasúti személyszállítási szolgáltatást igénybe vevő vagy igénybe venni szándékozó utasok jogai védelmének szikár szintje a („sui generis”) panaszkezelési eljárás(ok)ban, 2025. évi kúriai ítéletekben csúcsonodva, 2025. évi hatósági ügygel.” *Jog-Állam-Politika: Jog- és politikatudományi folyóirat*, vol. 17, no. 4, 2025, pp. 35-57. <https://doi.org/10.58528/JAP.2025.17-4.35>

[57] Ld. Fővárosi Főügyészség TK.3568/2025/6. sz. állásfoglalás (2025. július 8.), 6-7.

IRODALOM

- Bíró Péter (2024): A mulasztási perek bírói gyakorlata a közigazgatás hallgatása elleni jogorvoslat hazai fejlődéstörténetének tükrében. In: *Kúriai Döntések – Bírósági Határozatok*. 2024/4. sz.
- Hámori Antal (2022): Kérelmező és/vagy bejelentő – ügyfél, harmadik személy, egyéb érdekelt? Újabb „csemege” a fogyasztóvédelmi hatóság legújabb gyakorlatából, békéltető testületi fűszerezéssel, avagy egy hibás teljesítés margójára. In: *Iustum Aequum Salutare*. 2022/2. sz.
- Hámori Antal (2023): A fogyasztó ügyféli státusza. In: *Új Magyar Közigazgatás*. 2023/1. sz.
- Hámori Antal (2024): Kérelmező-ügyfél-e a fogyasztó? In: *Jog-Állam-Politika: Jog- és politikatudományi folyóirat*. 2024/2. sz.
DOI: <https://doi.org/10.58528/jap.2024.16-2.167>.
- Hámori Antal (2025a): Ügyészési lépések hatósági aktusokkal szemben, bírósági reflexiókkal. In: *Jog-Állam-Politika: Jog- és politikatudományi folyóirat*. 2025/1. sz.
DOI: <https://doi.org/10.58528/jap.2025.17-1.77>.
- Hámori Antal (2025b): A fogyasztói többletvédelem jelentősége, komplexitása, aktualitása. In: Hámori Antal – Hamar Farkas – Neszmélyi György Iván – Veres Zoltán (szerk.): *Fogyasztóvédelem – fogyasztóvédelmi jog*. Budapesti Gazdaságtudományi Egyetem, Budapest.
DOI: 10.29180/978-615-6886-13-2.
- Kárász Marcell (2024): Ítélettel vagy végzéssel kell dönteni a mulasztási perben a közigazgatási cselekményként történő minősítésről? In: *Magyar Jog*. 2024/5. sz.
- Nemzeti Kereskedelmi és Fogyasztóvédelmi Hatóság: Határozatok. (Elérhető: <https://nkfh.gov.hu/hatarozatok>. Letöltés ideje: 2025.08.29.).

JOGSZABÁLYOK

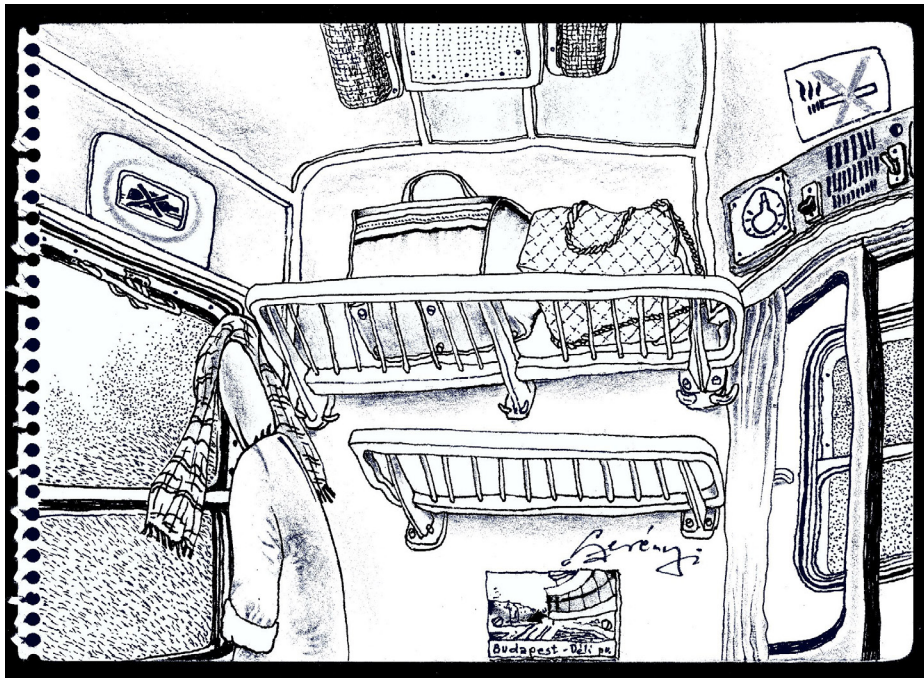
- 1997. évi CLV. törvény a fogyasztóvédelemről.
- 2005. évi CLXXXIII. törvény a vasúti közlekedésről.
- 2010. évi CLXXXV. törvény a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról.
- 2011. évi CLXIII. törvény az ügyészségről.
- 2012. évi XLI. törvény a személyszállítási szolgáltatásokról.
- 2013. évi CLXV. törvény a panaszokról és a közérdekű bejelentésekről.
- 2016. évi CL. törvény az általános közigazgatási rendtartásról.
- 2017. évi I. törvény a közigazgatási perrendtartásról.
- 2017. évi CXXV. törvény a közigazgatási szabályszegések szankcióiról.
- 2023. évi XXV. törvény a panaszokról, a közérdekű bejelentésekről, valamint a visszaélések bejelentésével összefüggő szabályokról.
- 326/2024. (XI. 14.) Korm. rendelet a fogyasztóvédelmi hatóság kijelöléséről.
- Az Európai Parlament és a Tanács 2007. október 23-i 1371/2007/EK rendelete a vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok jogairól és kötelezettségeiről.
- Az Európai Parlament és a Tanács 2017. december 12-i (EU) 2017/2394 rendelete a fogyasztóvédelmi jogszabályok végrehajtásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről és a 2006/2004/EK rendelet hatályaon kívül helyezéséről.
- Az Európai Parlament és a Tanács 2021. április 29-i (EU) 2021/782 rendelete a vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok jogairól és kötelezettségeiről.
- Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.).

BÍRÓSÁGI HATÁROZATOK

- 3223/2018. (VII. 2.) AB határozat.
- 3311/2018. (X. 16.) AB határozat.
- Fővárosi Ítéltábla 1.Kpkf.750.916/2022/8. sz. végzés (2023. szeptember 13.).
- Fővárosi Ítéltábla 1.Kpkf.750.919/2022/7. sz. végzés (ÍH 2023.161.).
- Fővárosi Ítéltábla 1.Kf.700.122/2024/4. sz. ítélet (2024. szeptember 24.).
- Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.700.110/2024/4. sz. ítélet (2024. szeptember 25.).
- Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.700.173/2024/6. sz. ítélet (2024. október 16.).
- Fővárosi Törvényszék 43.K.703.732/2023/13. sz. ítélet (2024. március 26.).
- Fővárosi Törvényszék 54.K.701.742/2022/4. sz. végzés (2022. október 3.).
- Fővárosi Törvényszék 54.K.703.545/2023/7. sz. ítélet (2024. február 20.).
- Fővárosi Törvényszék 54.K.703.532/2023/8. sz. ítélet (2024. február 23.).
- Fővárosi Törvényszék 54.K.701.787/2022/4. sz. végzés.
- Kúria Kfv.III.37.022/2025/7. sz. ítélet (2025. április 1.).
- Kúria Kfv.III.37.388/2024/8. sz. ítélet (2024. október 22., BH2025. 48.).
- Kúria Kfv.VI.37.849/2024/9. sz. ítélet (2025. február 6.).
- Kúria Kfv.IV.37.854/2024/5. sz. ítélet (2025. március 11.).
- Kúria Pfv.V.20.716/2014/4. sz. ítélet (2015. február 19.).

ÜGYÉSZI ÉS HATÓSÁGI AKTUSOK

- BFKH BP/2200/04574/2025. sz. iratok.
- Fővárosi Főügyészség TK.3568/2025/3. sz. irat (2025. június 13.).
- Fővárosi Főügyészség TK.3568/2025/6. sz. irat (2025. július 8.).
- NKFH-honlapról citált határozatok.

Szerényi Gábor grafikája